ARA OjATS TOTHOM GENERALment, de part dels Excelentiſsims Senyors Concellers de la preſent Excelentiſsima Ciutat de Barcelona, que deſitjant la preſent Ciutat ſaber lo numero dels Cavalls efectius ſe troban en ella, per quant ſie la ocaſiò de haverlos meneſtèr: Perçò ſe diu, y mana à totas, y qualſevols Perſonas, de qualſevol grau, eſtàt, ò condiciò ſien, tinguen Cavalls, hagen de denunciàr aquells en Caſa de la preſent Ciutat, dins lo termini de vint y quatre horas als Excelentiſsims Senyors Concellers, ſots pena de perdrer lo Cavall, en cas de no obtemperàr al ſobredit.

E perque las ditas coſas ſian à tothom notorias, y algu ignorancia allegàr no puga, manan dits Excelentiſsims Senyors Concellers eſſer fetas, y publicadas las preſents publicas Cridas per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat, y altres parts ahont convinga, y meneſtèr ſia.

Scriba Major, & Secret. Subrog. Domus, & Concilij
Excellentiſsimæ Civitatis Barcinone.
Hieronymus Brotons, Nott. Pub. Barcin.

Se es feta, y publicada la preſent publica Crida, per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat de Barcelona, ab thenòr, y vèu de vuyt Trompetas, per mi Benet Vergès Corredor, y Cabo Meſtre de las Trompetas de la Excelentiſsima Ciutat, vuy als 28. de Mars 1714. *Benet Vergès.*

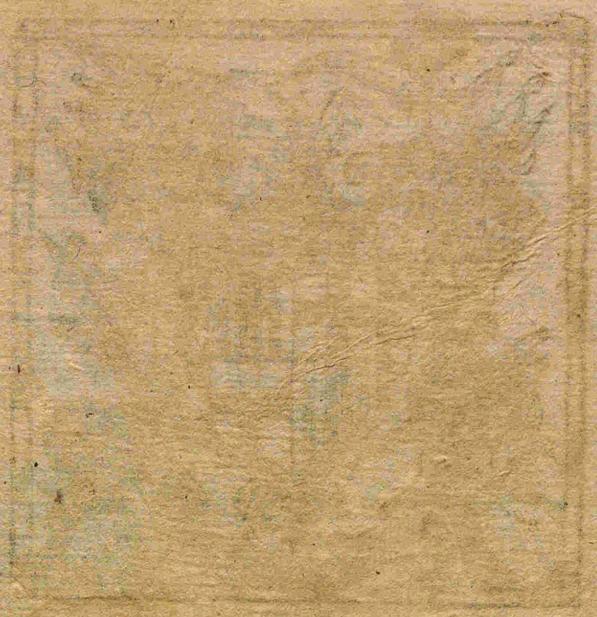

✠

NOS Joseph Rifòs Prevere, Doctor en Drets, Canonge de la Santa Iglesia de Barcelona, en lo espiritual, y temporal Vicari General, y Oficial, per lo Reverendissim, y Eminentissim Senyor Don Fr. Benet de Sala, per la gracia de Deu, Bisbe de Barcelona, y Cardenal de la Santa Iglesia Romana. Essent de nostra obligació solicitar, y continuar tots los medis per aplacar la Divina Justicia, apareixentnos esser lo mes proporcionàt, continuar las Rogativas Publicas, dedicantlas à Maria Santissima de la Mercè, y demès Sants Patrons, pera implorar son Patrocini, ab vn Novenari, tenint tant repetida experiencia del fervor, zel, y devoció, que resideix en las Senyoras de Barcelona; desitjant al mateix temps evitar la multitut, perque aquella no sie causa de confusió; havèm resolt pregar, com en virtut de las Presents, ab tota voluntat pregàm en lo Senyor, à totas las Senyoras dels Estaments de Corredors de Orella, Apothecaris, Cyrurgians, Candelers de Cera, Adroguers, Pintors, Botiguers, y Argenters, que lo die 8. del corrent Mes, al punt de las nou horas y mitja del mati, assistescan en la Iglesia nova de Sant Sever, pera rebrer la Sagrada Comuniò, en la Missa Solemne, que se celebrarà en dita Iglesia; y dit die al punt de las tres horas de la tarda, se congreguen en la mateixa Iglesia, desde la qual processionalment per nou dies continuos visitaràn la Cathedral, y retornant en dita Iglesia, oiràn la Platica espiritual, que á est effecte havèm destinàt fassen los Ecclesiastichs del Collegi de dit Sant Sever; y als 17. del mateix Mes, al punt de las nou horas, y mitja rebran la Sagrada Comunió, en la Missa Solemne, que se celebrarà en la dita Iglesia.

Esperam de totas las ditas Senyoras, la assistencia en tant sant, y exemplar exercici, del qual, à mes de que de la divina Pietat alcançaràn lo alivio en las necessitats particulars, y comunas, ne quedarèm Nosaltres ab singular gratitut. Dat. en Barcelona als 4. de Nohembre de 1713.

Rifòs, Vic. Gen. y Off.

EN las Rogativas hechas por las aflicciones publicas, se deve distinto lugar à la Nobleza, como espejo de virtud, à personas de todas gerarquias; y siendo las Señoras de Barcelona con las Forasteras que abraza, espejo no solo de nobleza, sino de virtud, y piedad notoria, mirado, y admirado de España, acaso con embidia de quantas Naciones por felizes, è infelizes tiempos han concurrido en Cataluña; ahora que alternandose los accidentes de la guerra afligen con mayores motivos, esta comun Patria, es quando sus hijas mas Ilustres deven manifestar la lealtad, y afecto, que en sus animos predomina; recurriendo à Dios nuestro Señor, à su Santissima Madre, y à los Santos Protectores colocados para tal recurso en la Cathedral, con la veneracion, y esplendor, que esta Excelentissima Ciudad acostumbra.

Han empezado, y proseguido, con edificacion vniversal todas las Comunidades las publicas Rogativas, siendo las continuas assistencias que experimentamos del Cielo, sus conocidas resultas; y dificultandose por los accidentes presentes el renovarlas; para que el obsequio prosiga, pues prosiguen, favoreciendonos las divinas misericordias, en laberyntho de tantas contradicciones naturales, y enemigas, que tiran à confundir el camino del acierto, desfigurando las resoluciones mas bien tomadas; juzgamos de nuestra obligacion, bolver los ojos à las estrellas, fiando de las que resplandecen forasteras, y naturales entre la Nobleza Catalana, las Rogativas mas eficaces, mas vtiles, y mas devotas, implorando el remedio que esperamos de la divina Piedad, para triunfo de todas contingencias.

A tal fin hemos determinado vna Novena publica, y especial de las Señoras residentes en Barcelona, que empezarà el dia doze deste mes corriente, en que à las diez de la mañana comulgarán publicamente, en la Missa, que se celebrarà en el Altar mayor de la Cathedral, y por la tarde se congregarán en la Capilla Real de Santa Agata, dende la qual al punto de las quatro proseguirán nueve

dias

dias continuos en Proceſſion à la Cathedral, y à los veynte y vno del meſmo mes comulgarán à la meſma hora en dicha Cathedral.

Suplicamos à V. quiera honrar tan Santa Novena con la aſſiſtencia exemplariſſima de ſu Perſona, pues lo es en quantas acciones miran al ſervicio de Dios, y eſplendor de la Patria, que el miſmo Dios ha protegido ſiempre en las mayores contradicciones de toda fortuna, y le deſeamos en todo à V. la mas proſpera. Barcelona, y Setiembre 9. de 1713.

MEMORIAL,

QVE

PER LOS EXCELENTISSIMS SENYORS CONCELLERS, Y

Excelentiſsim, y Savi Concell de Cent de la Ciutat de Barcelona, lo dia 23. de Juliol 1713. ſe posà en ma de la Soberana Reyna dels Angels MARIA Santiſsima, ſots Invocaciò de la MERCE, Patrona de dita Ciutat; en execuciò de la deliberaciò preſa per dit Excelentiſsim, y Savi Concell de Cent, celebràt als 17. del mateix mes, y any.

BARCELONA: En la Eſtampa de Joan Pau Marti, Eſtamper de la Excelentiſsima Ciutat, Any 1713.

SENYORA.

AVOSTRAS Augustas, y Sagradas Plantas postrada, ab lo mes profundo rendiment la Ciutat de Barcelona, summament afligida, y arrasstrada dels presents contratemps, implora vostra Soberana Protecciò, y suplica lo alivio, de que tant necessita.

Circuida de perills imminents, amenaçada dels majors treballs, temeria Barcelona sa ruina, à no alentarla la devociò ab que vos venera Barcelona: sent mes poderosa per animarla voltre amparo, en que confia; que per desalentarla lo desamparo, en que se considera.

Innumerables son las experiencias que tenim de vostras misericordias, confessant deurer à vostra intercessiò los consuelos, que en las moltas passadas tribulacions hem rebut de vostre Piadosissim Fill Senyor Nostre. Ni ser major la que patim, entibia, sino que augmenta nostra esperança: puix quant major es nostra miseria, tant mes ha de mourer à vostras entranyas piadosissimas, y resultarà à vostre Santissim Nom major gloria.

Dins breus dias celebrarèm lo de vostre admirable Descensiò à esta Ciutat de Barcelona: fineza, que nos assegura perpetuo vostre favor; persuadintnos, qne la que meresquè ser honrada ab vostra Real Presencia, serà en tot temps amparada de vostra Soberana Protecciò.

Vos,

Vos, Senyora, quens regiſtrau lo intim del cor, y ohiu millor à Barcelona lo que calla, que lo que pronuncia; ſabèu lo quens atormenta eſta tribulaciò: Y encara que voſtra gran gloria vos conſtitueix impaſsible, però no vos lleva la compaſsiò; que preciſament ha de ſer molt tierna, en qui lo amor, y la caritat es tant fina.

No duptàm, que noſtres procehiments nos han ocaſionát èſtos ahogos. Perçò recorrèm à voſtres imponderables merits, perque nos recaben de Noſtre Gran Deu, lo que no mereixen los noſtres: eſperànt, que quis dignà, mediant Vos, ferſe participant de noſtras miſerias; ſe dignarà, intercedint Vos, fernos participants de las ſuas miſericordias.

Sabèm, Senyora, que ſou Benigniſsima, y que no quedan confuſos los que eſperan en voſtra Pietat: Miraunos donchs, Soberana Senyora de la Mercè, y Mare de tota Conſolaciò, miraunos ab eixos vlls voſtres miſericordioſos, ohiu los clamors dels que imploràm voſtra Clemencia, amparaunos à la Sagrada ſombra de voſtre Patrocini: y ſia eſt nou favor, premi de noſtre eſperança, que no pot allegàr altre credit, que la ternura, y experiencia de voſtra inagotable Miſericordia.

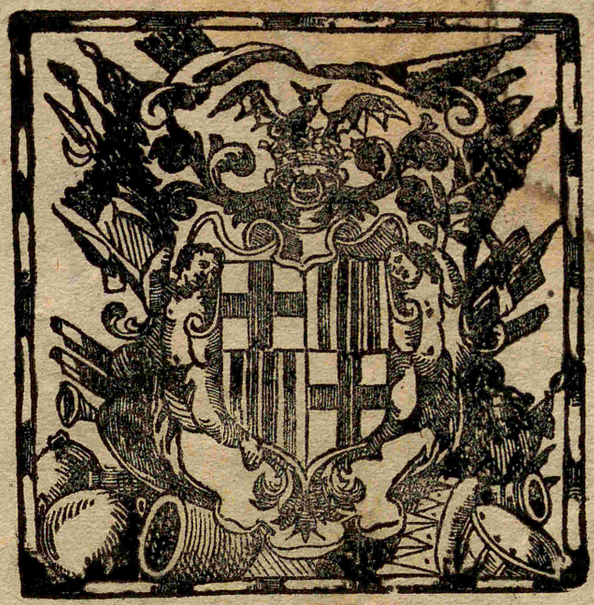

DE PART DEL EXCELENTISSIM SENYOR CONCELLER en Cap, Coronel, y Governador de la Plaça, y Armas, y Fort de Monjuich: Se ordena, y mana à tots los que entran las Guardas en los Batallons de la Coronela de la present Ciutat, en la ocasiò tocaràn à rebato las Campanas de la Cathedral, asssisteſcan los que estaràn de Guarda, en sos respectivè Cuerpos de Guarda, aixi en los Portals, Mitjas Llunas, com Retents; y los que à las vuyt horas de la nit seràn eixits de las Mitjas Llunas, Baluarts de Llevant, y de Santa Eularia, assisteſcan tambè en la Plaça de Santa Anna; y lo Batallò que estaràn de descans, acude devant Palacio encontinent ab sas Armas, attès aixi convè al Real Servey, y benefici publich.

E perque de ditas cosas ignorancia allegàr nos puga, se publica lo present Bando.

Don Rafael Casanova, Conceller en Cap, Coronel, y Governador, &c.

Se es publicàt lo present Bando, per los llochs acostumats de la present Ciutat, per mi Domingo Aquaviva, vuy als 30. de Juriol 1714.

Domingo Aquaviva, Tambor Major.

✠

COPIA DE VNA CARTA ESCRITA PER lo Illustre Marquès del Poal, als Magnifichs Senyors Priors, Consols, y Proms dels Collegis, y Confrarias de la Excelentisima Ciutat de Barcelona.

Magnifichs Senyors.

FINS ara no havia resolt escriurer à V. M. lo estát del País, forças del Enemich, y mias, per considerár que esta relació, à mes de prolixa, era fora temps: Però attenent, à que lo cas es arribát, en que lo Altisim per manifestár sa Omnipotencia, permèt que eixa Excelentisima Ciutat se trobe en la major aflicció, amenaçada de la cobdicia Enemiga, y assolada á força de son rigor, donánt à sa Constancia, en mantenir sos Privilegis; à son Valor, en defensar sa Llibertát; y à sa Fidelitát, en conservár à son llegitim Rey, y Senyor nom de infidelitát, temeritát, y rebeldia: Advertint, que quals altres Saguntins, ab mes Christiana, y Santa resolució en lo major apreto, y mes imminent perill, han presa la de defensarse fins à la vltima gota de sanch: determinació tant propria de nostra Nació, com digna de tota alabança, afiansant son socorro en lo Poderós Deu dels Exercits, que sab premiár la Justicia, y la rahó, è influir valor en los animos menos alentats, per castigár la superbia, y la malicia. Y haventme cabut, per la Divina permissió, la Honra, y la Fortuna de servir à ma Patria, y à mon Rey, y de esser vn dels Instruments elegits per tant glorioса empresa, sens que vana gloria, ni interès algun me hage obligát à sa Execució: Me ha aparegut posár en comprensió de V.M. que fins ara, ni mon zel, ni aplicació, ni la benignitát ab que he procurát exhortár èstos Naturals, ha bastát à que prenguessen las Armas en sa propria, y natural defensa, ò sia per la persuasió de nostres bastarts Patricios, ò faltats de Fè, per nostras pocas forças, ò atemorizats del inusat rigor del Enemich, ò per millor dir, per no havèr arribát fins ara, la hora en que la Providencia del Altisim deu volèr manifestár lo Admirable Modo, vaticinát de Persones de tant coneguda Virtut: Però rego-

neixent, que èsta es arribada, y que V.M. estaràn ben cerciorats de esta veritàt, com assegurats de mon Patricio Amor; Attenent axi mateix à sa necesitàt, y ahogo, dech dir, que sens mes tardansa, que la que lo cas demana, y se me fa precisa pera vnir, y convocàr, en nom de eixa Excelentisima Ciutat los Pobles vullan seguirme: Procurarè avistarme en eixas Murallas en son socorro, atropellant dificultats, y vencent riesgos, ahont espero fer compendrer á Naturals, y Estranys, que si ma inaptitut, ò fatalitàt me negassen lo felis exit, (que en Deu espero) no podràn á lo menos privarme de la honra de morir a sa vista, com á Germà, y Patricio en son major alivio: Podent assegurarse, que no omitirè diligencia, encara que sia vsant del major rigòr, (lo que sento) y que qualsevol cosa, que faltarà de ma part, serà fragilitat de ma humana naturaleza, mes no omisiò de ma voluntàt, la qual es estimulada de vn Divino impuls, y que qualsevol fortuna, que logria, serà dimanada del Altisim, y de sa Mare Santisima, á qui vnicament consagro totas mas operacions, y à qui incessantment prego, guarde à V.M. los molts anys, que de sitjo, y nos done lo acert que esperàm de sa Divina Clemencia: Borredà, y Agost 3. de 1714.

Magnifichs Senyors,

B.L.M. de V.M. son major Servidor,

Lo Marquès del Poal.

Magnifichs Senyors Priors, Consols, y Proms dels Collegis, y Confrarias de la Excelentissima Ciutat de Barcelona.

COPIA

✠

COPIA DE ALTRE CARTA CIRCVLAR, escrita per dit Illustre Marquès, á las Illustres Ciutats, Vilas, y Llochs del present Principàt de Cathalunya.

Don Anton Desvalls y de Vergòs, Marquès del Poal, &c.

ESSENT tant manifestos los superiors motius, que est Excelentisim, y Fidelisim Principàt, ab la assistencia dels tres Braços, tinguè pera empendrer tant justa Guerra; es igualment notoria la obligaciò, que à tots incumbeix de pendrer las Armas en sa defensa, majorment vehent lo exemple nos dona la Excelentisima Ciutat de Barcelona, que com à Mare, y Capital, prevehent tant Sabiament la esclavitut, que à tothom se esperava, volguè à costa de penalitats, y treballs exposarse al sacrifici, consagrant sos bens, y sas Persones, antes que plorar Esclava à mans de la tirania Enemiga, sa perduda Llibertat, son Rey, sa Honra, y lo que es mes, vltrajant son Valor, y aborrats sos adquirits Privilegis: Però havent arribat son Amor al major auge del patir, contemplantse, encara que Constant, combatuda; encara que Forta, afligida, y encara que Valerosa, arriesgada, y exposada a la codicia, à la violencia, y al rigor: Y ploràntab rahò sa infelicitàt, no per veurerse en tant imminent perill, que tot ho desprecia Amant, si, per reparàr la ingratitut de sos Fills, que desconeguts del benefici, agenos de sa obligaciò, olvidats del valor de sos Passats, acovardats de la superbia, que venceren tantas vegades, y faltats de Fè als Sants vaticinis, codicioSos sols de sos bens, à costas de sa deshonra; Socorro demana, als Ecclesiastichs, pera que ab sas Oracions ofereschan á Deu sos treballs, y alcancen ab ellas la Victoria, que de sa Divina Ma esperan: Als Plebeyos, pera que, argentànt sa rustica tarèa, sian lo instrument de sa felicitàt; Als Ciutadans, pera que son principiàt sèr, lo illuminen ab son Valor; Y als Nobles, pera que acrisolen sa Nobleza ab novas hazanyas; Y á tots, pera que eternizen lo Nom Cathalà en las Historias: las que, no havent pogut borràr ab sa antiguedàt lo temps, pretèn obscurirlo la ambiciò Castellana ab sa tirania: Per

lo

lo que, en nom de noſtra Amada, Conſtant, è Invicta Ciutat de Barcelona, mano, amoneſto, y ſupliço à tothom generalment Plebeyos, Ciutadans, y Nobles, que prenguen las Armas, y vingan en mon ſeguiment à ſocorrer à ſa Capital, y ſa Mare, ſens que obſte reparo, ſens que ho embaracen dificultats, ni ho deſtorben rieſgos: pues eſt es lo cas en que la Divina Providencia deu volèr oſtentàr ſon Podèr, y manifeſtàr lo Admirable Modo à sì reſervàt, y de homens de tant coneguda Virtut vaticinàt, pera que ab vna general acciò, ſi permetès Deu, lo que dubto, noſtra vniverſal ruìna; muyra en companyia de noſtron Valor, noſtra Honra; y ſi lograſſem la Victoria, (com en Deu eſpero) participen tots de aqueſta gloria: Prevenint, que eſſent èſta la vltima reſoluciò, al que tibio, covarde, ò maliciòs, deixàs de concorrer en ella, incurrirà, y ſerà caſtigàt en la pena de ingràt, inobedient, y mal Patricio, que aixis convè al ſervey de Deu, de la Patria, y del Rey. Dat en Borradà als 4. de Agoſt de 1714.

BARCELONA: En la Eſtampa de Ioan Pau Martì, Eſtamper de la Excelentiſsima Ciutat. Any 1714.

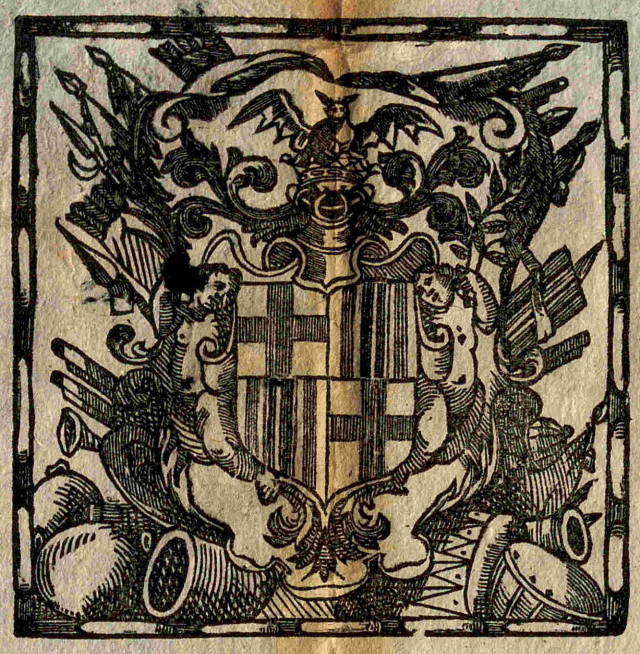

ARA OjATS, A TOTHOM GENERALMENT, DE PART dels Excelentiſsims Senyors Concellers de la preſent Excelentiſsima Ciutat de Barcelona: E inſeguint lo reſolt, y deliberàt per la Excelentiſsima Iunta de Vint y quatrena de Guerra, y Perſonas à ella àſſociadas, tinguda lo dia de ahir: Se diu, ordena, y mana, à totas, y qualſevols Perſonas, de qualſevol eſtát, grau, ò condiciò ſien, ques troban havèr denunciàt, y en la lliſta de la preſent Ciutat continuats ſos Cavalls, concorrian tots, y aſsiſteſcan ab ſos Cavalls, y equipatges de Cellas, y Armas, en las Adraçanas de la preſent Ciutat, per tot lo dia de demá Divendres, que comptarèm als tretze del corrent, deſde las ſet horas del mati en avant, ahont ſe trobarán los Oficials de la Vehedoria, y Perſonas de la comiſsiò de Guerra, anomenadas per part de la preſent Ciutat, las quals rebrán dits Cavalls, equipatges, y Armas, tatxaràn ſon valor, y repartiràn aquells als Regiments, y Companyias, en la forma comminada en altres Cridas publicadas lo dia 2. del corrent.

E perque las ditas coſas ſien à tothom notorias, y algù ignorancia allegàr no puga; manan dits Excelentiſsims Senyors Concellers, eſſer fetas, y publicadas las preſents publicas Cridas per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat, y altres parts, ahont convinga, y meneſtèr ſie.

Scriba Major, & Secret. Subrog. Domus, & Concilij
Excellentiſsimæ Civitatis Barcinone.
Hieronymus Brotons, Nott. Pub. Barcin.

Se es feta, y publicada la preſent publica Crida, per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat de Barcelona, ab thenòr, y vèu de vuyt Trompetas, per mi Benet Vergés Corredor, y Cabo Meſtre de las Trompetas de la Excelentiſsima Ciutat, vuy als 12. de Abril 1714. *Benet Vergès.*

✠

RA OjATS, TOTHOM GENERALMENT, QVEVS NOTIfican, y fan à ſaber, de part del Illuſtre, y Eſpectable Senyor Don Pedro de Torrellas, y de Sentmenat, del Concell de la C. y C. Mageſtat del Rey Noſtre Senyor, (que Deu guarde) y Portantveus de General Governador del preſent Principat de Cathalunya: Què com ab ſuplicació preſentada per lo Sýndich de la Illuſtre Ciutat de Barcelona ſens aja repreſentat, que algunas Perſonas poch temeroſas de Deu, y odioſas del be publich, no haurian dubtat eſtos dias paſſats tallar los caps de dos Llanxas dels Vaxells, que actualment ſe eſtán armant en lo Port de dita Ciutat, y eſpatllant aquellas per fer llenya montantla per la muralla, y enclavant vn Canò de Artilleria dels de dit armament: Per tot lo que, y altrament conſiderant dit Illuſtre Senyor Governador eſſer lo dit delicte molt enorme, y maliciós, deſitjant puga eſſer aquell deſcubert, y caſtigàt, convenir aixi à la bona adminiſtraciò de juſticia, y al be publich de la preſent Ciutat, y Principat: Perçò dit Illuſtre Senyor Governador, inſeguint la proviſiò en lo Concell Real de la Vice-Regia, feta lo die preſent, y avall eſcrit per lo Noble Don Ignaſi Sans y de Miquel, Iutge de la Regia Cort, ab thenor, y vèu de la preſent publica Crida, diu, notifica, y fa à ſaber, que manará donàr, y pagàr cent peſſas de vuyt á qualſevol Perſona que deſcubrirá qui ſon los delinquents, y donará plena proba del referit delicte, encara que ſia vn dels complices de aquell, y tambè li farà fer llarga, y baſtant remiſsiò del dit delicte; y aixi mateix manarà donàr, y pagàr dita quantitat à la Perſona deſcubrirà aquell, encara que ſia Oficial Real, las quals cent peſſas de vuyt manarà ſatisfer, y pagàr per la dita Illuſtre Ciutat de Barcelona, per haverlas aixi ofertas ab deliberació feta als 24. del corrent mes de Nohembre en la Iunta de Guerra de dita Ciutat, havent dit Syndich per la ſeguretat de dita ſatisfaciò, ò premi, donàt, y anomenada la Taula de la preſent Ciutat per caució: E pera que las ditas coſas ſien à tothom notorias, mana dit Illuſtre Senyor Governador eſſer feta, y publicada la preſent publica Crida per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat, ahont convinga, y meneſtèr ſia: Dat en Barcelona als 27. de Nohembre [redacted]

Don Pedro de Torrellas y Sentmenat, Governador de Cathalunya.

Vt. Don Fauſtus de Morèt, Aſſeſſor G.V. G.G. Cathaloniæ.

Vt. De Sunyer, F.V.R. Advocatus.

Vt. Don Ignaſius Sans & de Miquel, I.R.C.

LOCVS SI✠GILLI.

Franciſcus Roſsinès, Nott. & Scrib. Major Generalis G. Cathaloniæ.

Regiſt. in Curia lib. G. G. Cathal. fol. xxxviij.

Se es feta, y publicada la preſent publica Crida per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat de Barcelona, per mi Iaume Galceràn Corredor, y Trompeta Real, vuy als 28. de Nohembre 1713.

Iaume Galceràn.

DON ANTONIO DE VILLARROEL,

TENIENTE MARISCAL GENERAL DE LOS EXERCITOS DE su Mag. C. C. y Comandante en Xefe de sus Reales Cesareas Tropas en Cathaluña.

AL Fidelisimo Pueblo de Barcelona pido, y suplico, que atento à la defensa de esta Capital, en que vniversalmente se interessan las Vidas, la Hazienda, y la Libertad; y atento à la prissa con que el Enemigo intenta por tres Brechas destruir, y posseher Vassallos, que tan noblemente en ocasion mas apretada, defendieron su Rey, la Patria, y el reiterado Iuramento de la admirable Fidelidad con que se conserva, despreciando su Coronela los riesgos con inmensas desconveniencias, perdidas de Casas, y haziendas, y atento á la no imitada Resolucion de Defenderse, con el todo, como à noche lo reconocì, aunque nunca lo pude dudar, sin ofenderme à mi mismo, por el sumo aprecio que hago de la honra de ser Patricio: Hago manifiesto, que siempre, y quando se bolviere á tocar la Campana, no serà para prueva igual, pues quedo admirado, y satisfecho de la que he visto, y solo la mandarè tocar por vna Resolucion de Guerra, ò Defensa de el Assalto, que reconozca nos quieren dar, ò Salida que devamos hazer, porque todo lo fio de el ardimiento, y Constancia que venero, y procurarè imitar; Y atento à que la Infanteria, y Cavalleria toda està en el trabajo, y la Coronela casi sin descanso con las Armas en la mano; y que el zelante Consistorio de la Excelentisima Ciudad tiene tantos gastos, y se halla casi sin arbitrio de acudir à tantas importancias, sin que contribuya el esfuerço de nuestra parte, yà que las obras de nuestra Defensa están atrassadas por la falta de Gente; Sea servido este Fiel, y Valeroso Pueblo, por mi ruego, y suplica, por la importancia expressada, que mil y quinientos hombres asistan à la Cortadura Real, ò en aquellos puestos que se fortifican, segun distribuyeren los Ingenieros, para que con la brevedad posible, nos hallemos fuera de todo insulto, frustrando al Enemigo la idea de rendirnos por Assalto, y porque este trabajo conviene, que sea de noche, y de dia, si fueren tres mil los que se señalaren lograràn el reposo de veinte y quatro en veinte y quatro horas, y fiò, que en breve tiempo, con este esfuerço, estaremos capaces de disputar quanto el Enemigo intente, y señalando por lugar para juntarse la Plaça de Palacio, Yo lograrè la honra de guiar los nombrados, y con la espuerta, y con la azada, serè el primero para acompañar á todos en el trabajo, assi como me ofrezco en el peligro, y este favor espero con la experiencia de tantos como recibo, y en nombre de el Emperador, y Rey nuestro Señor, ofrezco su Real Soberana gratitud, y mi Persona á este Fidelissimo Pueblo, para quanto fuere de su gusto, y satisfacion. Barcelona à 2. de Agosto de 1714.

DON ANTONIO DE VILLARROEL.

DON MANUEL DE MEDINA.

V. E. lo manda publicar por los parages acostumbrados.

Fue publicado el dicho Vando à son de Caxas por los lugares acostumbrados de la presente Ciudad, siendo presentes por testigos Ioseph Florejachs, y Alexos Peix Atambores. En la Ciudad de Barcelona, dia mes y año arriba dichos.

Ante mi

Geronymo Brotons Not. y Subrogado de Escrivano Mayor, y Secretario de la Ciudad de Barcelona.

DON ANTONIO DE VILLARROEL,

TENIENTE MARISCAL GENERAL DE LOS EXERCITOS DE S. Mag. C. C. y Comandante en Gefe de las Reales Chiricas Tropas en Cataluña.

DON ANTONIO DE VILLARROEL,

TENIENTE MARISCAL GENERAL DE LOS EXERCITOS DE su Mag. C. Coronel de vn Regimiento de Infanteria Eſpañola, Comandante, è Inſpector de ella, y de la Italiana, y en Xefe del Exercito de Cathaluña.

AVIENDO repetido Ordenes, y Vandos publicos, è impreſſos, que ſe afixaron en los parages convenientes de eſta Capital, á fin de evitar todo Comercio con el Enemigo, y pueſto pena grave à qualquiera que paſſaſſe delante de nueſtras grandes Guardias, ſin mi licencia por eſcrito, ſe experimenta oy general deſobediencia, y tranſgreſsion de tales Ordenes, y Vandos; en cuya atencion, y la que ocaſiona el que las Tropas Franceſas Enemigas, ſuponen fraudolentamente Comercio, y fingida Amiſtad, ſin que para tal comunicacion aya Yo tenido, por parte alguna, aviſo de Suſpenſion de Armas, Tregua, ò Paz, ni dado permiſſo para tal Comercio: Ordeno, y mando, que qualquiera Perſona, ſin diſtincion de eſtado, ò calidad, que ſin mi citada licencia, hablare, ò comerciare con el Enemigo, tanto de palabra, como por eſcrito, ſe repute por deſobediente, y traydor al Rey, y Patria; Y aſsi miſmo ordeno à las grandes Guardias, Patrullas adelantadas, y Centinelas, que à qualquiera Perſona, en la forma referida, pr[illegible] ò maten, ſino preſentàre mi licencia, como va expreſſado; y que eſte Vando ſe publique, imprima, y ponga en los parages acoſtumbrados, que aſsi conviene al ſervicio del Rey nueſtro Señor, y conſervacion de eſte Fideliſſ[illegible] Principado. Dado en Barcelona à 17. de Noviembre de 1713.

DON ANTONIO DE VILLARROEL.

LVGAR DEL SELLO.

Don Manuel de Medina.

El qual Vando fue publicado à ſon de Caxas, en la forma acoſtumbrada, por los lugares publicos, y eſtilados de la preſente Ciudad, ſiendo preſentes por Teſtigos Iuan Ramon, y Mathias Serna Tambores, oy á lo[illegible]7. dias del mes de Noviembre 1713.

Ante [illegible]i
Gerónymo Caſetas Not.

DON ANTONIO DE ALLARRAGA

TENIENTE MARISCAL GENERAL DE LOS EXERCITOS DE

LAS operacions Militars del Enemich, que eſtretxant ab tant rigor eſta Plaça, tiran à obrir Bretxa en ella, perque puga dominàr á la Conſtancia, y Llealtat, lo rigoròs de la força, y cruel de ſa malicia, preciſan á la Ciutat à fer notori ab èſta, á tot lo Principàt, lo perillòs eſtàt en que ſe regoneix, y la importancia de ſa conſervaciò, en que igualment intereſſa tòt Cathalunya; puix de ella depenja, ò conſeguir lo fi de la Juſticia que ſe defenſa, de que ha de reſultàr la major gloria del Senyor, ò mallogrant aquella, quedar los Cathalans en perpetua ignominioſa eſclavitut: Eſſent tant ſolida, è indubitable eſta veritat, que nò admet contradicciò, ni diſputa, y compendrà lo menos intelligent; apàr à la Ciutat ſuperfluas qualſevols expreſsions, y ſols neceſſari, y precìs à ſa obligaciò, manifeſtàr á totas las Illuſtres Ciutats, Vilas, y Llochs de eſt Principàt, lo eſtàt tant perillòs de ſa defenſa, y lo prompte remey que demana la neceſsitàt, perque cada qual per ſa propria gloria, è interès puga practicàr aquellas accions, que correſponen al Valor heredat de ſos Aſcendents, que ha deixàt al Mon lo renom de la Naciò mes Lleal, y Bellicoſa; y ſeria ignominia de noſtres temps, havèr degeneràt de tant glorioſos Antepaſſats; majorment en empreſa en la qual ſe fa en cada ocaſiò, vna nova evidencia de la Protecciò Divina, tant aſſegurada dels millors teſtimonis. Ab eſta conſideraciò, continùa conſtant eſta Ciutat en ſa invariable reſoluciò, practicant novament publichs pregons, perque de catorze anys en amunt prengan tots las Armas en defenſa deſta Capital, y comuna llibertàt dels Cathalans, la que han de proſſeguir fins al vltim extermini de ſas vidas, tenint à major conveniencia perdrerlas en tant Chriſtiana defenſa, que continuar ab ellas, per eſſer lo objecte de la crueltat Enemiga; quant en totas ocaſions ha enſenyàt la experiencia, que ſas enganyoſas promeſas, ſols tenen ſubſiſtencia, mentres no arriba lo cas de executar ſas tiranas violencias; lo que no ignora algù de quants ſa deſgracia los ha deſtinàt, à tant lamentable comprovaciò: Per lo que, conſervant èſtos naturals lo alentàt animo, y acreditàt valor de Cathalans, no ſe amedrentan de las amenaças del Enemich, ni poden perſuadirſe faſſen la menor impreſsiò als que ſe precian de tals, prometentſe dels auxilis, y ſocorros de las Illuſtres Ciutats, Vilas, y Llochs de Cathalunya, (patrocinats ſos eſforſos del amparo del Altiſsim, per interceſsiò dels Sants Patrons) la vltima, y total ruìna del Enemich; y que eſſent particips en la defenſa, (com eſperan) ho han de eſſer en la gloria que reſultarà à la Naciò tota, de tant heroyca empreſa, è indubitable Victoria; de que quedarà eſta Ciutat ab lo degut agrahiment, que correſpon à las fineſas, que eſpera mereixer de totas las Illuſtres Ciutats, Vilas, y Llochs de eſt Principàt, à qui guarde, y proſpere lo Senyor dilatats anys: Barcelona, y Juliol 30. de 1714.

LOS CONCELLERS DE LA CIVTAT DE BARCELONA.

LLOCH DEL SE✝LLO.

Lo Eſcrivà Major, y Secretari Subrogát de la Caſa, y Concell de la Excelentiſsima Ciutat de Barcelona.

Geroni Brotons, Notari Publich, de Barcelona.

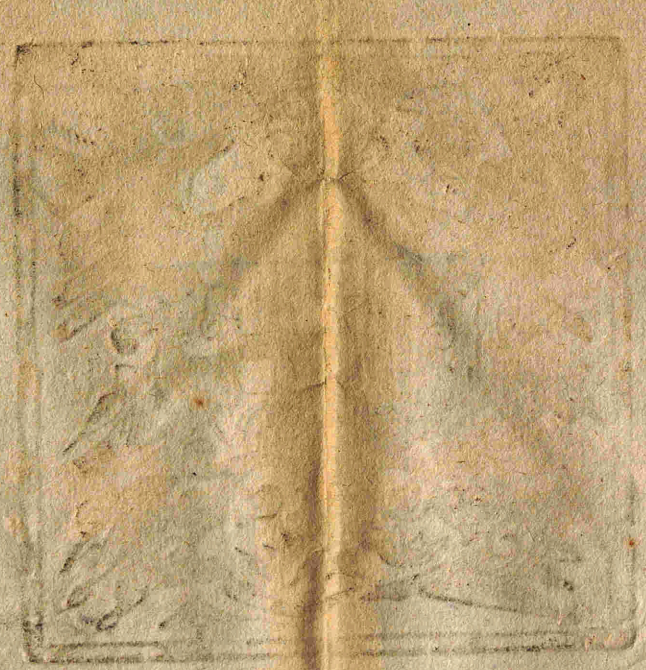

DE PART DELS EXCELENTISSIMS SENYORS CONcellers de la presènt Excelentíssima Ciutat de Barcelona: Com volentse mantenir baix lo amable, y suau domini de la S.C.C. y Real Magestat del Rey nostre Senyor, (Deu lo guarde) y obsevàr las Constitucions, Privilegis, Vsos, Costums, è Llibertats á la presènt Ciutat, y Principat, concedits, y otorgats, aixi en Comu, com en Particular los Excelentíssims, y Fidelíssims Senyors Deputats del General del presènt Principat de Cathalunya; Inseguint lo Vot, y Concell donàt per los Excelentíssims, y Fidelíssims Braços Militàr, y Real, han deliberát eixir à la dita defensa, à la qual deliberació ha innuhit la dita presènt Ciutat, ab deliberació feta per lo Excelentíssim, y Savi Concell de Cent, tingut, y celebràt à 14. del corrent. Perçò, inseguint lo resolt, y deliberàt per lo dit Excelentíssim, y Savi Concell de Cent, tingut, y celebràt lo die presènt, y avall escrit, se diu, y exorta de part de dits Excelentíssims Senyors Concellers à totas, y qualsevols Persònas de qualsevol estát, grau, ò condició sian, que vullen assentàr plaça en las Llevas que dita presènt Ciutat llevanta per dita defensa, acuden en la Casa de la dita presènt Ciutat, ó en lo puesto serà destinàt per dits Excelentíssims Senyors Concellers, ahont seràn los Oficials per assentàr dita plaça, qui la assentaràn, y la presènt Ciutat los donarà dos sous de socorro, y vn pa de monició à quiscun per quiscun dia.

E perque ditas cosas sian à tothom notorias manan dits Excelentíssims Senyors Concellers, ferse, y publicarse lo presènt Bando. Dat en Barcelona als 17. de Iuriol 1713.

Scrib. Major, & Secret. Subrog. Domus, & Concilij Excellentíssimæ Civitatis Barcinone.
Hieronymus Brotons, Nott. Pub. Barcin.

Fas fe, com lo presènt Bando se es publicàt à las parts acostumadas: Barcelona, y Iuriol als 17. de 1713. *Iaume Mas.*

HAVENT en tant repetidas ocasions enſenyàt la experiencia, quant vinculada eſtà en tots los Habitants de eſta Ciutat, lo ſingular de la Conſtancia, y inimitable Valor, per conſeguir lo fi de la mes heroyca defenſa, que ha de quedar gravada en los Anals del temps, y mirant en tant acorde vnió en la Invencible Coronela, la Nobleza, ab la Plebe, aixis de Naturals, com Foraſters, ques troban compreſos en la gloria de triunfar de la violencia Enemiga, que ab tant Noble competencia agermanats manifeſtàren tant patentment, al ſenyal de la Campana la nit del dia primèr, lo deſitg de rubricàr ab lo ſacrifici de ſas vidas, la mes gloriosa Victoria, que mediant la aſsiſtencia Divina, ſe ha de conſeguir, per llibertàr êſta Capital, y Principàt, com à principal objecte, de ahont ha de reſultàr preſervarſe de la violent eſclavitut que pateix lo continent de tota la Monarquia de Eſpanya; Y havent la Divina Mageſtat, (que tant viſiblement nos manifeſta ſa aſsiſtencia) diſposàt eſta general armonìa, que en la vnió de Naturals, y Foraſters ſe veu practicada per la fatiga, y per lo esfors; queda preciſada la Ciutat à donàr en comu, y en particular, á tots generalment, las majors gracias, que ſian correſponents à accions tant heroycas, tant dignas, y de tant valor, que han de perpetuiſar al venider lo major timbre que ja may ha pogut donàr la Fama, de major renom à Naciò alguna del Orbe: Y com de la continuaciò de esforços tant ſenyalats, y principalment del amparo de la Divina Miſericordia, ha de ſeguirſe la felicitàt, que per horas ſe eſperança ha de conſeguirſe deixàr ab vniverſal derrota del Enemich, eſcarmentada la injuſticia de ſas operacions, havent ja la Ciutat per ſa part diſposàt, (en quant es eſtát poſsible) lo logro de la influencia de la Divina Pietat, benehint noſtras Armas, per lo medi de las mes humils Pregaries, y dels mes reverents, y convenients Vots: Exhorta, y ſolicita novament à tots los Habitants de eſta Capital, aixi Naturals, com Foraſters, à la mateixa lloable continuaciò de aplicarſe als mes vigoroſos esforços de la defenſa que permete la poſsibilitàt de cada qual, y en primèr lloch à la major pureſa de las conciencias, que es lo acte que mes ha de obligàr à Deu Senyor Noſtre, pera que, no ſols Patrocine lo juſt de noſtre empreſa, ſino tambè pera que nos anticipe lo fruyt de la llibertàt à que anhelam. Lo comù interès es tant conegut generalment, que fa eſcuſable la expreſsiò de ponderarlo, puix la danyada intenciò Enemiga no reſervaria las honras, vidas, haziendas, llibertats, ni Lleys Municipals, ni quedarian, (com ſe ha experimentàt ja) las Reliquias de noſtres Sants Patrons, y ſe mallograria la major Gloria de la Divina Mageſtat, y ſeguretat de la Religiò Catholica que profeſſam. Com podrà donchs à importancia tant gran, haverhi circunſtancia que ſia capàs de entibiar en vn apice lo ardor mes generòs que aſsiſteix à tots de contribuir ab lo major empeño à tant ſingular defenſa? Aquell noble eſtimular de la honra, que fins aſsi es eſtàt lo major incentiu pera tot lo ſuccehit, es lo mateix que perſuadeix à la continuaciò mes vigoroſa en lo mateix empenyo. Y tenint per aſſumpto tant heroych fi, què perill hi ha que no ſe faſſe deſpreciable en tant honrada conſideraciò? Eſpecialment quant la confiança del bon exhit te tant alt depoſit, com es la Miſericordia Divina, que ab tants repetits actes de ſa Pietat, ha manifeſtat eſtàr en abono de noſtra Juſticia, y Rahò. La Ciutat ſe promèt, que vniverſalment tots los que ſe troban dins eſta Plaça, esforçaràn per sì propis aqueſt mateix ſentir, que es lo major aliento pera obràr; y que al mateix temps deſempenyaràn generoſament la obligaciò que à tots aſsiſteix per sì mateixos, per ſa Patria, per ſas Lleys; y ſobre tot, per la Religiò que conſervàm; Y aventurantſe tot, ſi faltàs la general aplicaciò en los esforços Militars, y en la millor regla de las vidas, creu la Ciutat, que ni lo primer deixará de practicarſe per la propria Honra de tots, ni lo ſegon, de executarſe per la Chriſtiandat de cada vn; que eſſent aixis, no ſe dubta cert, ſegur, y evident lo Triunfo, la Llibertàt, y la Gloria perpetua pera tots los que habitan dintre èſta Plaça; y principalment pera Deu Noſtre Senyor, que per major exaltaciò de ſon Santiſsim Nom, ha acàs permès lo caſtich de la mes Agigantada ſuperbia, en la debilitàt de tant petit inſtrument; que per ſerho en lo felìs hem de conſervàr lo timbre de elegits pera eſt fi, de la Suma, y Divina Omnipotencia; la que ſuplicàm guarde, y proſpere en ſa Gracia à tots los Habitants, y Vehins de èſta, aixis Naturals, com Foraſters: Barcelona, y Agoſt als 3. de 1714.

LOS CONCELLERS DE LA CIVTAT DE BARCELONA.

LLOCH DEL SE✠LLO.

Lo Eſcrivà Major, y Secretari Subrogát de la Caſa, y Concell de la Excelentiſsima Ciutat de Barcelona.
Geroni Brotons, Notari Publich, de Barcelona.

AVRA OjATS, DE PART DELS EXCELENTISSIMS Senyors Concellers de la preſent Excelentiſsima Ciutat de Barcelona, inſeguint la deliberaciò per dits Excelentiſsims Senyors Concellers, ab Vot, y parer de la Novena de Guerra, y Perſonas à ella aſſociadas, com à tenint podèr, y facultàt del Excelentiſsim, y Savi Concell de Cent tingut, y celebràt als 22. de Iuliol, y 30. de Nohembre tots prop paſſats, feta als 15. del corrent mes de Deſembre: Se diu notifica, y mana à totas, y qualſevols Perſonas de qualſevol eſtat, grau, ò condiciò ſien, eſtants, y habitants en la preſent Ciutat, que dins ſis dies del die de la publicaciò de la preſent publica Crida en avant comptadors, denuncien, y hagen de denunciar en la Caſa de la dita preſent Ciutat à dits Senyors Concellers, ò à la Perſona que per ells ſerà deſtinada, es à ſaber, al mati de nou à dotze horas, y a la tarde, de tres à ſinch horas, totas las partidas aixi de blats, ordis, y civadas, com favas, y favolins tingan proprias en ſas caſas, ò be encomanadas de altri, per qualſevol motiu, cauſa, ò rahò, ſots pena en cas de contrafacciò al ſobredit, de eſſer perdudas las partidas de blats, ordi, civadas, favas, y favolins ſe haurân deixat de denunciar, com ſobre eſtà dit; aplicadoras, ço es, vna part al Hoſpital General de S. Creu de dita preſent Ciutat, altra part à la preſent Ciutat, altra part al Oficial executant, y altra part al acuſador irremiſsiblement.

E perque, &c.

Scrib. Major, & Secret. Subrog. Domus, & Concilij Excellentiſsimæ Civitatis Barcinone.
Hieronymus Brotons, Nott. Pub. Barcin.

Se es feta, y publicada la preſent publica Crida, per los llochs acoſtumats de la preſent Ciutat de Barcelona, ab thenòr, y vèu de vuyt Trompetas, per mi Benet Vergès Corredor, y Cabo Meſtre de las Trompetas de la Excelentiſsima Ciutat, vuy als 19. de Deſembre 1713. *Benet Vergès.*

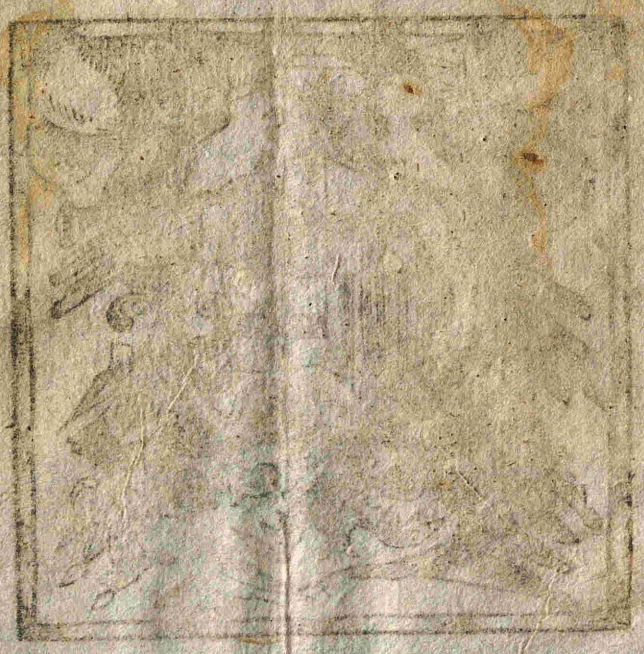

✠

AR A ojàts tothom generalment, queus notifican, y fan à ſaber de part del Illuſtre Senyor Don Pedro de Torrellas y de Sentmenat, del Conſell de la C. y C. Mageſtat del Rey noſtre Senyor (que Deu guarde) Portantveus de General Governador del preſent Principat de Cathalunya: Que com per lo Conſiſtori dels Illuſtres, y Fideliſsims Deputats, y Oydors de Comptes del General de Cathalunya, per ſubvenciò de las vrgencias preſents, que neceſsita la preſent Ciutat, y Principat, ſia eſtàt deliberàt, y reſolt comprar tota la Plata, ab ſon condigne preu, à efecte de reduhir aquella en Moneda, per la paga de las Tropas, y ſubvenciò de la dita vrgencia, y neceſsitàt publica: Per lo que, y altrament havent conſideràt dit Illuſtre Senyor Governador eſſer molt juſta, y equa la dita Deliberaciò preſa per dits Illuſtres, y Fideliſsims Deputats, y Oydors, per la conſervaciò de ditas Tropas, en que conſiſteix vuy la major Vtilitat publica de tots los habitants de la preſent Ciutat, y de tot lo Principat: Perçò dit Illuſtre Senyor Governador, inſeguint la cõcluſiò en lo Conſell de la Vice-Regia Cort, feta lo die preſent, y avall eſcrit, ab tenor, y veu de la preſent publica Crida, diu, notifica, y mana à tots, y qualſevols Argenters, habitants en la preſent Ciutat, que del dia de la publicaciò de la preſent publica Crida en avant, no atreveſcan comprar, ni fer comprar per interpoſada Perſona, ni per via directa, ni indirecta Plata alguna, antes be, que dins lo termini de vint y quatre horas deſpres de la publicaciò de la preſent publica Crida, tingan obligaciò de denunciar, y denuncien à la dita Vice-Regia Cort, tota la Plata, que per ells dits Argenters, ò per llur compte ſerà eſtada comprada, deſdel die nou del mes de Iuliol proxim paſsàt, fins lo die de la publicaciò de la preſent publica Crida, ab individuaciò del preu, ò preus que de la dita Plata hauràn pagàt, ſots pena de ſinch centas lliuras moneda Barceloneſa per quiſcun dels contrafahents, aplicadoras als Cofres Reals de la dita Vice-Regia Cort. E perque las ditas coſas ſien à tothom notorias, mana dit Illuſtre Senyor Governador eſſer feta, y publicada la preſent publica Crida per los llochs acoſtumàts de la preſent Ciutat, ahont convinga, y meneſter ſia. Dat. en Barcelona als 6. de Nohembra de 1713.

Don Pedro de Torrellas y Sentmenat Governador de Cathalunya.

Vt. Don Fauſtus de Morèt. *Vt. De Sunyer F. A.*

LOCVS SI ✠ GILLI.

Franciſcus Roſinès Not. & S.M.Gen.Gub.Cathal.

In Curia V. R. fol. xxxv.

Se es feta, y publicada la preſent publica Crida per los llochs acoſtumàts de la preſent Ciutat de Barcelona per mi Iaume Galcerán Corredor, y Trompeta Real, vuy als 7. de Nohembre de 1713.

Iaume Galcerán Corredor, y Trompeta Real.

DE PART DELS EXCELENTISSIMS SENYORS Concellers de la preſent Ciutat de Barcelona, inſeguint las deliberacions preſas en las Novenas de Guerra, y Perſonas à ellas açociadas, tingudas lo dia 22. del corrent mes; y èſtas vſant de la facultàt, y podèr donàt, y atribuit per lo Excelentiſsim, y Savi Concell de Cent tingut, y celebràt als 22. de Iuliol prop paſſat: Atteſa, es tant vrgent la neceſsitat de Tropas arregladas per la defenſa deſta Plaça, y Monjuich; y per reſguart, y ſeguretat del Pendò, ò Eſtandart de noſtra Invicta Patrona Santa Eularia, en cas hage de eixir fora la preſent Ciutat: Se diu, y notifica à totas, y qualſevols Perſonas que vullan aſſentàr Plaça fins al numero de tres mil homens, dels quals ſe formarà lo Regiment, ò Regiments apareixerà, per los efectes referits, duradors per lo temps los hage meneſter dita preſent Ciutat, acuden en la Caſa de la Ciutat ahont eſtaràn los Oficials convenients; y ſe donarà à quiſcun que acudirà armat, y equipatjat dos reals de vuyt de entrada, y al que ſolament acudirà equipatjat ſe li donarà vn real de vuyt de entrada, y à tots tres ſous de ſocorro, y lo pa de municiò quiſcun dia, en la forma acoſtumada: Racional, y Veedoria de Caſa la preſent Ciutat als 25. de Agoſt de 1713.

Franciſco Anton Vidal, Veedor.

Se es̄ publicàt lo preſent Bando preſent de mi, per los pueſtos̄ acoſtumats: Barcelona, y Agoſt 25. de 1713.

Ioan Baſanger.

DON ANTONIO DE VILLARROEL,

TENIENTE MARISCAL GENERAL DE LOS EXERCITOS

de ſu Mageſtad C. C. Coronel de vn Regimiento de Infanteria Eſpañola, Comandante, è Inſpector de ella, y de la Italiana, y en Xefe de el Exercito de Cathaluña.

EXPERIMENTANDOSE en contra de la admirable Fidelidad Catalana, ſer algunas las Perſonas, que olvidados de ella, de el temor de Dios, de el amor devido al Rey nueſtro Señor, y de el, que ſe deve á la Patria, avn entre las mas barbaras Naciones, es preciſo, con grande dolor mio, declarár á favor de los Buenos, y Leales Patricios, que ſe reconoce el avèr algunos malos, y en tal exceſſo, que ſin ſalir de la Ciudad, ſe correſponden con el Enemigo por el medio de ſeñas, hechas con luzes, en lugares altos; y que diſsimuladamente ſalen otros, y buelven á la Plaça, comunicando al Enemigo todas nueſtras operaciones, à que ſe pueden ſeguir mayores inconvenientes, y con el fin de evitarlos para el mayor ſervicio de el Rey nueſtro Senyor, y preſervacion de nueſtra Capital, ordeno, y mando, que el Portal de Santa Madrona, por donde tenemos la preciſa comunicacion con el Caſtillo de Monjuique, ſe refuerce en èl la Guardia por el trabajo de avèr de abrir, y cerràr tán continuadamente, y que el Oficial, que mandàre la Guardia, reconozca la calidad de gentes, que ſuben para el trabajo de el Caſtillo, y los que llevan proviſiones ſean Soldados, ò Criados de los Oficiales, ò Soldados, que eſtàn en dicho Caſtillo, y ſi quiſiere ſalir alguno, que no ſea de èſtos, ſerâ detenido, y remitido à la caſa del Governador, y dexaràn paſsàr à los que llevàren papel ſuyo, ò mio; y á dicha Guardia, y Centinelas de la muralla, mando, y ordeno, que á qualquiera, que atraveſsàre la linea de Comunicacion, ſe le mande detenèr, y que venga à la Guardia; y en caſo de reſiſtencia ſe le diſpàre, reputandole por Enemigo.

En los demás Portales, que ſerá en el de el Angel, y el de la Mar, ſe obſervarà el miſmo cuydado, y regla; y al que por vno, y otro ſaliere paſſando de la juriſdicion de nueſtras gran Guardias, y Partidas avanzadas, ordeno, y mando aſsimiſmo, deſpues de la publicacion de eſta orden, ſean detenidos, y al que ſe encontràre ſin licencia en la forma referida, ſe trate como preſo; y en caſo de reſiſtencia, ó amago de fuga, ſea à pie, ò à cavallo le carguen nueſtras Guardias, y Patrullas, y diſparen ſino pudieren alcançarle: A la reſerva de Religioſos, y Sacerdotes à quienes ſe amoneſtarán, y detendrán, conduciendolos à la Plaça, en la forma mas decente; però ſi la reſiſtencia fuere conocida, incurran en la miſma orden: Barcelona, y Agoſto 24. de 1713.